

Гди Бже спасеніа моегѡ, во дні возвзѧхъ, и въ
нощі предъ тобою. Да внидеть предъ тѧ молитва
моѧ, приклони оѹхъ твоѧ къ моленію моему.

Благословій даше моѧ Гда, и всѧ внутрення
моѧ, и мѧ святое єгѡ. Благословій даше моѧ Гда, и
незавидай всѣхъ воздаїній єгѡ: Счищающаго всѧ
беззаконія твоѧ, исцѣллюющаго всѧ недѣги твоѧ.
Извавллюющаго ѿ истлѣнія животъ твой, вѣничай-
шаго тѧ милостію и щедротами Исполняющаго во
благихъ желаніе твоє: ибновитсѧ якѡ орла юность
твоѧ. Твораї милостыни Гда, и сядвѣ всѣмъ ибий-
димымъ. Сказа пѣтий своѧ Марксеови, сыновѣмъ
Ісрایлевымъ хотѣніа своѧ. Щедръ и милостивъ
Гда, долготерпѣливъ и многомилостивъ. Не до
конца прогнѣваєтсѧ, ниже во вѣкъ враждуетъ. Не по-
беззаконіемъ нашымъ сотворилъ есть наਮъ, ниже
по грѣхамъ нашымъ воздалъ есть наਮъ. Якѡ по
высотѣ небеснѣй ѿ землї, оутвердилъ есть Гда ми-
лость свою на боязнихъ єгѡ. Елико ѿстоїтъ во-
стощи ѿ западъ, оудалилъ есть ѿ насъ беззаконія
наша. Якоже щедрить отецъ скіны, оущедри Гда
боязнихъ єгѡ. Якѡ той позна созданіе наше, по-
мни, якѡ персты есмы. Человѣкъ якѡ трава, дніе
єгѡ якѡ цветокъ сѣленій, такѡ ѿцвѣтетъ. Якѡ
дѣхъ пройде въ нѣмъ, и не вѣдетъ, и не познаеть
ктомъ мѣста своеї. Милость же Гдна ѿ вѣка и до
вѣка на боязнихъ єгѡ. И правда єгѡ на синѣхъ